

[Arbejdsministeren]

men med, at hvis ikke dette forslag vedtages, får alle, der er gået på efterløn eller er på arbejdsløsheds- eller sygedagpenge, fuld taktregulering baseret på en lønudvikling, der foregik for 1½ år siden, hvorimod alle erhvervsaktive mister et antal dyrtidsportioner her til 1. marts, og det er ved at skabe balance her, samtidig med at der ingen indblanding sker i den regulering, der fandt sted pr. 1. januar, at den fuldstændige parallelitet i udviklingen fremkommer. Jeg er da glad for at vide, at der er forståelse på arbejdsmarkedet for nødvendigheden af, at der kommer en sådan parallel udvikling.

(Kort bemærkning).

Nymann (FP):

Jeg hørte, at arbejdsministeren brugte ordene »hetz mod de ledige«. Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, der ikke ønsker, at både de arbejdsløse og de syge skal have så meget som overhovedet muligt. Men det kan jo ikke hjælpe, at lønningerne er de samme for dem, der arbejder. Hvorfor skulle man da gå på arbejde, hvis man kan få lige så meget for at ligge derhjemme? Det er det uoverskuelige problem. Man kalder det paradoksproblemet. Hvorfor skal man arbejde, når man får lige så meget for at blive derhjemme? I lavtlønsområdet får man ca. 4 kr. mere i timen for at gå på arbejde, det halve tager skatten, og så får man 2 kr. mere for at gå på arbejde. Det er ikke engang nok til den benzin, der skal bruges for at starte bilen og køre derhen. Derfor: er man arbejdsløs og kan få arbejde i lavtlønsområdet, skal man lade være med at tage det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning**Lovforslaget**

vedtoges med 117 stemmer mod 33.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for indkøb af kul fra Den sydafrikanske Republik. [Af Steen Folke (VS), Hanne Engberg (SF) og Bolvig (RV)].

(Beslutningsforslag nr. B 15. Fremsat 6/12 79).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):**

Det er, som forslagsstillerne anfører, ikke første gang, folketinget drøfter spørgsmålet om elværkernes indkøb af kul i Sydafrika. Jeg har ikke meget at føje til det, som skiftende danske regeringer har sagt om dette spørgsmål gennem de senere år. Regeringen har på baggrund af beslutningen den 26. maj 1978 opfordret elforsyningselskaberne til at intensivere bestræbelserne for at indgå mellem- og langsigtede kontrakter med andre kulleverandører end Sydafrika, herunder især leverandører i Australien, USA og Canada.

Regeringen har i redegørelsen om vurdering af forsyningsmulighederne for kraftværkskul i 1980'erne skitseret, hvorledes kulimporten vil kunne tilrettelægges med henblik på at sikre den størst mulige forsyningsikkerhed. Regeringen har en dialog med elværkerne om vore forsyningsforhold, og vi er i færd med at søge opstillet et handlingsprogram, som betyder, at vi sikrer os de nødvendige stigende mængder kul, samtidig med at vi bestræber os på at frigøre os fra Sydafrika som kulleverandør.

Spørgsmålet om Danmarks kulimport må ses i lyset af de alvorlige internationale energiproblemer. De drejer sig ikke alene om olie, men påvirker naturligvis også udbud og efterspørgsel på det internationale kulmarked. Både i det internationale energiagentur og i EF gøres der bestræbelser på at forøge anvendelsen af kul for derved at reducere afhængigheden af importeret olie. Den hurtige omstilling af de danske kraftværker fra olie til kul har gjort Danmark til verdens næststørste importør af kul til dette formål; kun Frankrig er større. En tilsvarende omstilling er i gang i Spanien, Japan og en række andre lande. Selv Tyskland og England, der tidligere var store nettoeksportører af kul, vil i de kommende år behøve en betydelig import.